

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér” rovatban
közlendő cikkekért soronkint
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

CSIK-SZEREDÁBAN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Sprenez György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőink a lap szétküldésében előfordulható rendetlenségek s egyéb kellemetlenségek kikerülése céljából sziveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdi-Vásárhelyre címezni.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

A székely ipar haldoklása, mint a vámháboru következménye.

Kézdi-Vásárhely, 1886. szept. 27.

Kormányunk, államférfiaink, szóval nagyjaink szemében sajtáságos egy nép vagyunk mi székelyek. Dicsérik életrevalóságunkat, nagyszabású beszédekben juttatnak nekünk is egy-egy frazist, de aztán összesrőlünk való gondoskodásuk ebből áll. Ezen felfogásnak a kifolyása, hogy nincsen vasutunk, hiányza-

nak közép- és kereskedelmi iskoláink; ezen felfogás következménye, hogy a Romániával kiüthött vámháboru által leginkább sújtott székelyeket nem segíti kormányunk s engedi azok fejlődésnek indulni iparát rohamosan tönkre menni. Az ipar többi nemeiről közelebbről is volt szó e lapban; szóljunk tehát a székely szesziparról, melyet a vámháboru, a szeszadótörvény s kormányunk mostoha intézkedése a bukás szélére juttatott.

Köztudomásu dolog, hogy a Kézdi-Vásárhely városunkban létező összes szeszgyárak a termeléshez szükséges gabonát Romániából hozták. Az autonóm vámtarifa magas vámtételei következtében ezt most nem tehetik. Világos tehát, hogy a gabonát más távoli vidékről, s mivel a vasut városunktól 58 km.-nyire van, plane ez 58 kilométernyire tengelyen kell hogy szállítsák. E terhes körülményhez számítsuk hozzá még azt, hogy az előállított szeszt is, ha piacra viszik, 58 km.-nyire, esetleg tovább, tengelyen kell szállítani, sőt hogy állításom minden kételyt kizárjon, a fennebb jelzett mostoha viszonyok mellett vegyük tekintetbe, hogy a gazdasági szeszgyárak a gazdaság emelése czímén a szeszadótörvény értelmében nagy kedvezményt (20%) élveznek, s így eddigi csaknem egyedüli piacunkat Csikmegyét elfoglalván, mondjuk, ezekkel, valamint a vasutat élvező szeszgyárakkal az árak tekintetében nem versenyezhetünk; s ha mindezen körülményeket összevetjük, világosan kitűnik, hogy székely-szesziparunk rohamosan esik vissza s a bukásához közel áll.

S mind ennek épen most kell történni,

midőn szeszgyárosaink megfeszített erővel, a technikai tudomány újabb vívmányai szerint rendezték begyáraikat, nem gondolva, nem sejtve, hogy a fokozatos fejlődés helyett a vámháboru villámcsapása s a kormánynak a szeszgyárosok méltányos kérésére adott elutasító válasza adja meg a rohamos bukás felé a halálos döfést.

S mit kértek szeszgyárosaink?! Oly keveset, a minek megadását nemcsak a szeszipar fejlesztése, de az állam érdeke is követelte volna, mert a kérés megadása a szeszgyárak elbukását s a fogyasztási adó szempontjából az államnak 96 ezer forintig való megkárosodását vonja maga után. A szeszgyárosok kérésének tartalma a következő volt: Tekintve azt, hogy a vámháboru következtében Romániából a szesztermeléshez szükséges gabonát nem hozhatják be; tekintve azt, hogy a vasut 58 km. távol van, s így mind a távol vidékről szállított gabona, mind a szesznek s a hízalt marhának a vasutig való szállítási díja már egymagában tetemes összeg; tekintve azt, hogy a gazdasági szeszgyárak (melyek a tapasztalat szerint nemcsak saját gabonájukat termelik, hanem a közpiacra vásároltak is, s így azok is ipari szeszgyáraknak tekinthetők), az élvezett 20% kedvezmény következtében a székely ipari szeszgyárakat a piacról leszorították s a vasutat élvező szeszgyárakkal együtt a kézdívásárhelyi szeszgyárak fennállhatását megbénították: engedjen a magyar kormány a székely szeszipart üző kézdívásárhelyi szeszgyárosoknak 40%-ot a vasuti gabona- és marhaszállítási díjból.

És a magyar kormány a szeszgyáro-

sok méltányos kérését megtagadta, bizonyára a brassói iparkamara információjára, mely köztudomás szerint inkább a szász, mint a székely ipar felvirágzását hordja szíven. Bizonyára ez a kérés is volt annyira jogos, igazságos és méltányos, mint az, midőn a Baruch-féle szeszgyár leégése alkalmával 60 ezer frt adóhitel elengedtetett.

Panaszra nyitjuk ajkainkat, mert fáj nekünk, székelyeknek, hogy a nagy fogyasztási adónak, a súlyos állami kötelezettségnek pontos teljesítését követeli kormányunk, de jogos, igazságos kérésünket elutasítja. Appellálunk a rosszul informált ipari és közlekedési minisztertől a jobban informálandó miniszterekhez.

Egy iparos.

A vám- és kereskedelmi szerződés tárgyalását szerdán kezdte meg a képviselőház általánosságban. Láng Lajos előadón kívül Enyedi Lukács és Apponyi Albert gróf vettek részt a vitában. Enyedi a függetlenségi és Apponyi a mérsékelt eilenzéki párt részéről határozati javaslatokat nyújtottak be. Az Apponyi beszéde után Komjáthy Béla interpellálta a belügyminisztert a Herberth-ügyben. Beszédében egy kissé erős kifejezéseket használt. Egy ízben majd hogy felségsértést nem követett el; Péchy azonnal „nagyon kérte”, hogy vigyázzon. Utána Tisza Kálmán miniszterelnök szólalt fel, tiltakozván a közös hadsereg inzultálása ellen. Végül Szilágyi Dezső interpellálta a kormányt a bolgár kérdésben.

A „Székelyföld” tárczája.

A fehér rózsá.

Elbeszélés a szabadságharc idejéből.

Irta: Mártonffy Imre.

I. FEJEZET.

Két lovas üget a poros országon, mindketten feszes huszárruhában. Az első, mintegy 22 éves csinos hadnagy, valódi szépség, könnyen túl tüzes paripáján, úgy, hogy hátul jövő inasa, ki szintén ügyes lovas, nem bírja nevetését elfojtani „hadnagyán”. Körültekint s meglátva egy sudar fát, mely kinyul a pusztán, így szól meg:

— Itt van, hadnagy ur, itt kell lennie. Ez itt Mező-Örményes.

— Hála az égnek, Károly; de itt rossz az út; hogyan megyünk itt lovainkkal?

A lovak vágtatni kezdtek a nemsokára egy árnyas urilak tünt szemük elé. Magas gesztenyefákkal, csinos ráccsal körülvevett park, porondos út, zöld pázsitos liget; ez volt Mező-Örményes. Mint gyermek látta már a hadnagy e helyet, s azóta keveset változott. Amott volt a gazdasági épület, emitt pedig a fehér gránitból épített kastély.

A százados hársak árnyában leszálltak lovukról s egy öreg asszony felé tartottak, ki kíváncsian nézte őket.

— Jó reggelt! A báró urral akarnak talán beszélni? Ej, Istenem! ön talán csak nem az urfi, bocsánat, e hadnagy ur, akartam mondani, Baj...

— Igen, asszonyom, én Bajkai Attila vagyok!

— Ah, jóságos Isten! a báró ur nincs honn; ép most ment el. Jóska!

A szolga megjelent.

— Menj a báró után és hívd haza; mond, hogy a hadnagy ur itt van. Bandi!

A másik szolga is elötmert.

— Vezesd el a lovakat! ... Ugy. Most

jöjjön, hadnagy ur. Itt balra vannak szobái.

— Köszönöm, asszonyom. És inasom Mak-

sai Károlyé?

— Atellenben, itt láthatja.

— Jól van, asszonyom.

Ezzel bement szobájába, hogy átöltözköd-

jék; Makasai pedig a lovakhoz ment le.

Nemsokára ezután Attila is kijött szivarozva, hogy körültekintsen a kastélyban.

Megjelent eközben Zsurmayné asszony, a báró gazdasszonya.

— Egy pohár bort vagy friss fejt tejet

tetszik inni, hadnagy ur? Ebben a melegben

meg a lovaglásban megszomjazik ám az ember!

Különben a hársak alatt terítve van.

Tessék lemenni.

— Köszönöm, Zsurmayné asszony; míg

nagybátyám jön, addig várhatok.

Ezzel lassan leballagott a kertbe. A kas-

tély hátsó részén komló s vadszőlővel be-

fütt fal látszott. Közeledett hozzá, s egy

megosonkított kép öltött szemébe; valószí-

nüleg női arczék lehetett, mely alatt néhány

verssor volt bemészelve. Attila kibetűzte:

„Esküszöm ez árnyas lombra

Mely egy ágra van hajlva,

Ily gyengédnek védelek én

S oltalmazlak mindenkorra.

Esküszöm e madarakra,

Kik mind együtt énekelnek:

Nekem is egy énekem lesz,

Egy énekem, hogy: szeretlek!”

Hangosan nevetett.

— Hála Istennek, hogy ebből mitsem ér-

tek! Az egész világ az enyém!

Kék bodor felhőket eresztve szivarából,

nevetve nézett körül. Fölötte a csodás alaku

napóra volt, melyet figyelemmel nézett.

Hosszasan állt előtte. Vajjon mire gondolt?

E pillanatban a porondon léptek zaja

riasztá fel merengéséből. A báró jött. Ma-

gas, testes és jó arcu ember volt.

— Isten hozott, Attila! — üdvözle.

Ez karjába borult. Látszott, hogy nagyon

örül.

— Miért fosztasz meg attól az élvezettől,

hogy téged gyakrabban láthassalak, Attila?

Tudod, hogy miként szeretlek.

Attila nevetett.

— Oh, igen, kedves nagybátyám, de a

szolgálat, a haza védelme mindenekelett!

— Iraz, fiam, igaz! Jőjj reggelizni most!

Az árnyékos verandában, a hársak alatt,

Zsurmayné már terített asztallal várta őket,

mely oly gazdagon volt megrakva, hogy egy

éhes ember szíve repesett volna örömeiben.

Makasai a konyhában reggelizett, miközben

Panninak, a takaros székely szakácsnőnek,

csapta a szelet, közben-közben magasztalva

„hadnagya dicsőségét”.

— Nem is hiszi lelkem, mily ügyesen tud

a csinos hadnagy ur udvarolni. Mindenkit

kezén hordozna. S mily okos s tudj! Isten,

hánynyal van neki több egy kedvesénél.

Panni elpirul s fejkötőjét mélyen sze-

me-re huzza.

Míg ezek itt történtek, Attila hatalmas

étvágygyal hozzálátott az evéshez s elkezdett

derekasan falatozni. Mulattatta nagybátyját

s beszélt a katonai életéről, Pestről, mely már

talán Schlick kezében lesz, s Kossuthról. Ezután áttért a családi életre; anyjáról, szerető anyjáról beszélt, a báró sógornőjéről, ki oly nehezen vált el egyetlen fiától, kit a szolgálat s a haza iránti szeretete Erdélybe szólított, hogy erős karja segédkezzék a hős székelyeknek. Ezek után mindenféle jött szóba.

— Tetszik neked itt, öcsém? — kérde a báró. Mint örökösöm és a Bajkai-család utolsó sarja, kívánom neked, hogy majdan itt töltsd öreg napjaidat.

— Ah, azt nem tudhatni, nagybátyám! A mi azt illeti, itt nagyon jól érzem magamat; szóval Mező-Örményes tájékát nagyon szeretem.

— Ennek örvendek, Attila!

Eközben a levélhordó a lapokat hozta. Felbontotta a „Közlöny”-t, de hirtelen felkiáltott:

— Mi az?

Hosszasan olvasott. Aztán arca halott-halvány lett.

— Segesvár ... Medgyes ... Az oláhok vérengzése Abrudbányán ... Az átkozott áruló Janku!

— Lehetetlen!

— Ime! Olvasd!

Attila olvasá: „Abrudbányát majdnem felégették. Hatvani csak a német légio parancsnoka ügyességének köszönhető, hogy Bucsecs és Szarabeczon keresztül Brádra menekülhetett.”

— El kell mennem, el, Bem hadseregéhez!

— kiáltá Attila lelkesülten.

— Lassan a testtel, öcsém — mondá a báró — ma és holnap még nálam maradsz,

aztán az Isten vezéreljen utadon! Anyádat

Tanítói gyűlés.

A „Háromszékmegyei Tanítótestület” központi választmánya f. évi szeptember 25-én d. e. 10 órakor Maksán M. Székely János elnöklete alatt tartotta meg az évi második rendes gyűlést.

Az elnöki csinos megnyitó-beszéd és a mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése s több rendbeli elnöki bejelentések után tárgyalás alá került kir. tanfelügyelő urnak idei 733. számú leirata kapcsán a tagsági díjaikkal hátrálékos és a köz-, vagy körü gyűlésekről igazolatlanul elmaradt tagokra vonatkozó vélemények jelentés megtevése. Hosszas és érdemleges tárgyalás után választmányunk mindazon tagoknak, kik kellőleg mellékelik okmányokkal igazolni tudták elmaradásuknak okát, a büntetés alóli felmentésüket fogja véleményezni kir. tanácsos és tanfelügyelő ur előtt.

Ez ügygyel kapcsolatosan kimondja választmányunk, hogy kéressék fel jövőre kir. tanfelügyelő ur, hogy egy körrendeletben hívja fel a „Háromszékmegyei Tanítótestület” kötelezőbe tartozó községi és állami elemi, felső nép- és polgári iskolák tanítóit, tanítónőit, hogy az alapszabályokban körülírt kötelezettségeiknek mindenben igyekezzenek eleget tenni, mert választmányunk nem lehet azon helyzetben, hogy mint jelen esetben, a zalánataki tanítónak a megyéből való eltávozását és kovácsnai tanítónő, Izai Anna szabadságon lételet nyilván tarthassa s ezen okok alapján őket a köteletség nem teljesítése miatt a joggal megérdemelt pénzbüntetés felhajtása alól felmentésre ajánlja.

Arra nézve pedig, hogy kik távoznak el a megyéből, vagy kik települnek, illetőleg foglalnak el tanítói állást a megyében, kimondja választmányunk, hogy felkéri kir. tanfelügyelő urat, hogy hivatalból minden iskolai év elején a névsort a választmány rendelkezésére bocsátani, illetőleg a testületi Elnökségnek megküldeni méltóztatassék; a megyéből távozó tanító nevét a testület a nyilvántartási napló kiigazítása végett szintén kikérőndőnek határozza választmányunk.

„A tanító teendője a tanulók vallás-erkölcsi érzésének felébresztése és fejlesztése érdekében”, a tanítói körök által már korábban kidolgozott tétel feletti véleményét olvassa fel Albu Sándor, mint a kiküldött bizottság egyik tagja. A bizottsági vélemény szerint a címzött felvett kérdést a legmegközelítőbben a kézdii tanítói kör fejtévé meg, ennek értékezőse a tartandó közgyűlésen felolvasatni határozatott.

A mult évi közgyűlés megbízása folytán kidolgoztatott választmányunk egy kiküldött bizottság által egy mérészeti egyesület létesítésére vonatkozó tervezetet, mely felolvasatván és megvitattatván, közgyűlés tárgysorozatába felvételni határozatott.

A „Minő okok folynak be a nagyművű gyermekhalandóságra Háromszékmegyében s ennek csökkentésére mit tehet a tanító” című kérdés Baló László, Szabó Géza és Vajna Károly tagokból álló bizottságnak

adatott ki, egyuttal felszólítandók a kézdii, sepsi felső járási és a sepsiszentgyörgyi tanítói körök, hogy munkálataikat fenn nevezett bizottsági elnök Baló László tagtársához rövid időn küldjék be.

Olvastatik Vántsa György pénztáros és bizottsági tagnak a központi tanítói pénztár kezelésére vonatkozó tervezete, melynek szélesebb alapon való kidolgozása lévén kívánatos, e célból visszaadatik bizottsági elnök Kádár Lajosnak.

Bodola Sándor tagtársnak a titkárhoz küldött magánleveléből arról értesülve választmányunk, hogy egy létesítendő tanítói könyvtár ügyében kiküldött bizottság elnöke, volt kir. tanfelügyelő, Komáromy Andor ur eltávozása alkalmával nevezett kartársnak catalogus nélkül a könyvtárt ideiglenes megőrzés végett átadta s így annak átvételéről kellvén gondoskodni, megbízta választmány Elnökséget, hogy keresse meg elsőbbsen mindazon tagtársakat, kik ez ügyben bizottsági tagokul ki lettek küldve, hogy a tagsági díjakból, jótékony adományokból, vagy bármilyen más uton befolyt pénzről, vagy könyvekről a jegyzéket, illetőleg kimutatást Elnökséghez beküldve, a további átvételre vonatkozó intézkedéseket elnökségileg eszközölje ki.

Vántsa György abbéli ajánlata, hogy egy 10 frankos aranyat azon cimből, hogy valamely neveléstani legjobb munká megírójának jutalomdíj a választmány adja ki, ugyszintén Papp György tagtárs azon ajánlata, hogy ha tanítói könyvtár létesül, mindaddig, míg a megye területén működik, tízeven át, minden évben 2 frtot ad annak javára, közszónettel fogadtattak s az elsőre vonatkozólag a tétel kitűzése a következőleg tartandó népesebb választmányra bízatik.

Az ez évben tartandó közgyűlés tárgysorozatának megállapítása kerülvén szóba, választmányunk, tekintve a jelenlegi helyzetet, hogy t. i. a gyűlésre menő tanítóknak a miniszter urnak egyik rendelete szerint sem fuvar, sem napidíj, ez évben ki nem szolgáltatandó; tekintve, hogy ily körülmények folytán nem remélhetünk az eddigi gyűléseinkhez hasonló népességi gyűlést, a mi talán a tanügyi iránt érdeklődők előtt is a tanügyi s annak munkásaival szemben nem hogy előnyére, de inkább hátrányára lenne és tekintve végre, hogy a tárgyalandó tételek mindenike olyan, hogy azoknak hozzászólásához tekintélyesebb számú gyűlés kívánatos, kimondja választmányunk, — mielőtt a tárgysorozat megállapíttatnék, — hogy a fenti okok alapján az októberben tartani szokott közgyűlést elnapolja s erről kir. tanfelügyelő urat értesítend.

Hogy azonban a folyó ügyek menete meg ne zavartassék, legalább is a rendes választmányi ülések megtartása kimondatik addig is, míg kedvezőbb helyzet álland be.

A tanítói köröktől a központi pénztár számára fizetni szokott 60% befizetése s Kádár Lajos, Csulák Lajos és Kovács Dénes tagtársaknak a pénztár felülvizsgálására való kiküldése után a gyűlés véget ért.

Gyöngyösi István,
tanítótestületi titkár.

A kolera.

(Vége.)

Az ázsiai kolera terjedésének módja. A kolera leggyakoribb terjesztője az e bajban szenvedőknek hánys vagy, székelés által kiürített beltartalma, miért is a hatóságok legfőbb kötelessége a közönséget amaz ürülékeknek s az általuk szennyezett bármennyű tárgynak minél gondosabb eltávolítására és fertőtlenítésére ismételve figyelmeztetni, minthogy ezen rendszabály által óvható meg legsikeresebben a népesség a kolera nagyművű elterjedése ellen. A kolera terjedését előmozdítják: a tisztatlanság a levegőben, a vízben, a talajban, lakásban ruházatban, a testen; továbbá az egészségtelen tápszerekkel élés, az elégtelen vagy ellenkezőleg a tulságos táplálkozás, szesz italallmértektelen élés, meghűlések; tulságos megerőltetés, a lelkiéletnek nyomott állapota, szóval minden, a mi a testet gyengíti s ellentálló képességét csökkenti.

Életmód és óvszabályok kolera idejében. Kolera esés ellen a következő életrendi szabályok megtartása által óvhatják magukat legsikeresebben: 1. Szigorú mértékletességet kövessenek ételben, italban, munkában és élvezetben; 2. Az étkezésre nézve maradjon mindenki szokott tápszerei mellett, ha t. i. azok eléggé táplálók s könnyen emészthetők. A vacsorát, mely bőséges ne legyen, néhány órával kell a lefekvés előtt elköltetni. A hasmenésre hajlandók iganak makk-kávét, csokoládét; ha borivók, jó minőségű vörösbort és kerüljék mindazon étkeket, melyek náluk hasmenést szoktak előidézni. Italul legezelszerűbb a tiszta friss víz, avagy a jó minőségű bor, valamint friss ásványvíz (borvíz, savanyuvíz). Rossz bor vagy tökéletlenül forrott sör ártalmas. Igen káros lehet az egészségre nézve továbbá az olyan víz, mely szemét, hulladék, ganéjél, árnyékszékek közelében fakad s azoknak kiszivárgása által szennyezethetett, és az olyan folyóvíz, mely csatornák beszajadásához közel merített. Gyakran a víz hűtésére használt jég is ártalmas, ha tisztátalan helyről gyűjtik. A tisztátalan avagy gyanus vizek homok-kavicsrétegen kell filtrálni; még jobb a gyanus vizet felforralni és lehűtve, kevés borral, pálinkával avagy citromlével, vagy kevés eczettel inni. 3. Czélszerű naponként megsejélt testmozgást tenni a szabadban. 4. A ruházat védje a testet az idő viszontagságai ellen. Kik könnyen meghűlnek és hasmenésre hajlandók, viseljenek hasukon és lábaikon melegen tartó kelmét (hanét). 5. A lakhely száraz, világos, tágas és kivált jól szellőztetett legyen; nedves, homályos és dohos szobákban való lakás, kivált ha még azokban sokan vannak együtt, felelté ártalmas. 6. A tisztaság ugy a testre, mint a ruházatra, ágyneműre s lakásra nézve szigorun fentartandó; ugyanazért gyakran kell mosakodni, időnként óvatosan fürdeni; a ruhát és ágyneműt gyakran kell kiszellőztetni s tisztával felváltani; a lakásban, a lakás körül szennyet nem szabad megteríteni.

— Nem, kedves János, de azt tudom, hogy jó ember ön. De hát a kép?

János bekukkant a szomszéd terembe s midőn meggyőződött arról, hogy senki sem hallja, halkan mondá:

— A monda szerint, mely e képről szól, a Bajkai-család kihaltát jelenti, ha egyik tagja hosszasan nézi. Vigyázzon, hadnagy ur, ne menjen közel hozzá, mert leeshetik és önnök halálát jelentheti.

Attila nevetett.

Közelebből nézve a képet, azt vette észre, hogy az művészi kivitelű. A fiatal nő, kinek képét ábrázolá, elsőrangú szépség vala; sötét haja, szép, izezett szemöldöke, görög orra, barna szeme, mindene a szivhez szóló vala.

János nem zavarta Attilát a szemlélődésben, de aztán megjegygyé:

— Mondják, hogy ő volt a Bajkai-család ősanja s hogy Rákóczy idejében küzdött a haza szabadságáért. Oh, vitéz nő volt ő! Áldassék érte emlékezte, hadnagy ur!

Ezzel eltávozott.

Attila a könyvtárban ült egy darabig s olvasott; aztán lement a kertbe. Halkan mondá magában:

Esküszöm ez árnyas lombra,
Mely egy ágra van hajolva,
Ily gyengéd en stb.

Másnap reggel előtött Attila anyja, ki fájdalmas érzéssel zárta keblére fiát, az utolsó Bajkait. Az öreg Bajkai is elbucszott öcsétől, ki szomorodott szivvel, de a haza szeretet lángoló érzetével távozott.

Egy héttel később Bem hadseregében volt.

(Folytatása következik.)

bad megtérni. Ártalmas a tartózkodás oly helyeken, melyeknek levegője rothadó állati vagy növényi hulladékok bűze által van megfertőztetve; legveszélyesebbek a többi közt a vermek, ganéjdombok, árnyékszékek, éji edények stb., ha azokba a kolerasok ürülékei, hánnya öntettek. 7. Az egészség fentartásának feltételeihez tartozik még: a kedélynyugalom, bátorság, jó kedv; ellenben ártalmas a nagy félelem, aggodalom, bizalmatlanság. 8. Óvakodjanak a koleras ürülékeivel, szennyes ruháival tulságosan érintkezni; azért a beteg ápolása közben tisztaságukra lehetőleg ügyeljenek s az ürüléket, valamint a beszennyezett tárgyakat azonnal látóvissák el, illetőleg tisztítsák meg és fertőtlenítsék.

A kolera beteg ápolása. Ha kolera-járvány alkalmával valaki hasmenésbe esik, addig is, míg a meghívott orvos hozzá érkezik, feküdjék le s takarja vagy takartassa be magát melegített paplannal, pokróccsal vagy dunyhával; hasára mustárpépet, melegített ruha- vagy péporogatást alkalmazza. Ha a beteg nem hánynak, adjanak neki meleg teát, boróka-főzetet (docoot. bacchar. juniperi), hársvirág-, bodzavirág-, vagy fodormenta-forrázatot. Ha a beteg hányn s ez által nemcsak ételmaradékot, hanem nyakos savót is ürít ki, langyos italok helyett jégdarabkákat, hol ez nincsen, kortyonként friss hideg vizet nyeljen. Táplálékot, vagy bort és egyéb szeszest ilyenkor a betegre erőltetni nem tanácsos. Az egyéb teendőket a megkívánandó gyógyszerekre s gyógykezelésre nézve bízzák az illetők a rögtön meghívandó orvosra. A felüldülés ott kezdődik, hol a kolera kórjelei végződnek. A kiállott kolera után a beteg belei igen ingerlékenyek lévén, eleintén csupán legmérsékeltőbb adagokban nyújtott híg tápszereket lehet az üdülőnek élvezni, pl. marhahúslevest átőrt rizsszel; csak később és fokozatosan lehet megszokott, könnyen emészthető állati és növényi táplálékra áttérni. Különböző sétáljon az üdülő a szabad légen, a meynyire azt ereje megengedi; kezdje meg szokott foglalkozását, de a nélkül, hogy magát megerőltetés által a betegségbe visszaesés veszélyének kitégye.

Különlétek.

— Kinevezés. Ő Felsőge Booskor Mihályt, a kézdívásárhelyi kir. törvényszék munkás és tehetséges bíróját, a marosvásárhelyi kir. ítélőtáblához pótírónak nevezte ki. A menyinyire örvendünk a megérdemelt előléptetésen, ép annyira fájlaljuk a derek férfi távozását, kiben társadalmi életünk egy kedves, köztisztletben álló tagját veszíti el.

— Zsinatvizsga. Mint lapunkat értesítik, a Gyula-Fehérvárt szeptember 24-én megtartott zsinatvizsgálaton Csiby Tamás gelenczei és László József lehményi közszereketben álló plebánosok kitűnő sikerrel tették le a vizsgát. Szivükből gratulálunk a plebános uraknak, kik megyénkben mint hivatásuknak fáradhatlan munkásai, vallásuknak buzgó apostolai ismeretesek, s kikben, mint emberekben, társaséletünk nyert igen sokat. — Ugyanezen alkalommal tette le a vizsgát Hosszu F. csikszentkirályi plebános is szintén kitűnő eredménnyel.

— A kézdívásárhelyi önkéntes tűzoltó-egyesület, mely éveken keresztül nem adott semmi életjelt magáról, erőlyes rendörkapitányunk buzgólkodása folytán új életre ébredt. A gyakori tüzesetek miatt mindig sarkunkban olálkodó fenyegető veszély tömörülésre birta városunk ügybuzgó ifjuságát és sikerült e szétzüllött egyletet ismét talpra állítani. A mult vasárnap tartatott meg az alakuló gyűlés, melyen az új tisztúkat következően alakult meg: Főparancsnok: Benkő Sándor rendörkapitány; alparancsnok: Nagy Károly árvaaházi igazgató; titkár: M. Székely János; pénztárnok: Benkő Gyula; ellenőr: Kupán József; szertárnok: Szabó Dénes; segédírt: Tóth Géza. Mi a magunk részéről a legmelegebben üdvözljük az új szervezett egyletet és sok kitartást és kevés munkát kívánunk neki. Nem mulasztatjuk el ez alkalommal városunk intelligens ifjuságát felhívni, hogy minél tömegesebben sorakozzanak az új zászló alá. Nem számíthatunk mindig az isteni gondviselésre, mely eddig csodásan óvta és védelmezte városunkat a végtromlástól, hanem számolnunk kell a szomorú eshetőségekkel is, hogy ha valamikor bekövetkezik a vész (mitől Isten óvjon), egy gyakorlott, lelkes csapat álljon elébe. Ha némely helyeken luxus a tűzoltó-

ide hivatom, hogy addig nálam legyen. Jóska!

A kocsis elment.

— Fogj be azonnal s menj Uzdi-Szt. Péterre; Bajkai bárónót fogod elhozni. Siess!

— Azonnal, báó ur.

— És te, Attila, irj anyádnak, nehogy megjedjen és veszélyt sejtjen.

Az inas elhozta a szükséges írószereket és a báró levélpapírosát.

— Tessék, hadnagy ur.

Tíz perc múlva a kocsi elindult. Attila és a báró pedig egész délelőtt a parkban sétáltak, élénken társalognak a napi eseményekről.

— Vigyázz, öcsém, — mondá a báró — nehogy egy oláh golyó eltaláljon.

Eközben elérkezett az ebéd ideje s Zsurmayné asszony a báró kívánságára a lovagteremben terítettett. Izléses, finom étek, a báró kedvencz étel, finom erdélyi borok jégben hűtve ékíték az asztalt.

— Sok szerencsét, Attila!

Igy végződött a báró toasztja. A jó nagybátya egészen elértékenyedett, de később oly jó kedve kerekedett, hogy öcsészt szóhoz sem engedé jutni, annyit beszélt.

Attila szóvalon volt; észrevette egy nyílason a titkos verset és olvasá:

Esküszöm ez árnyas lombra,
Mely egy ágra van hajolva,
Ily gyengéd en védelek én
S oltalmazlak mindenkorra.

Esküszöm a madarakra,
Kik mind stb.

S fölötte kép függött, mely egy szép hölgyet ábrázolt a mult századból, kezében fehér rózsával.

— Nagybátyám, miért van itt e kép?

S késével rámutatott.

egylet, nálunk a mi páratlan sűrű építkezési rendszerünk mellett egy igen fontos szükséglet, melyet minden polgárnak testtel-lelékel támogatni kell. Azért tehát előre, sorakozunk a kibontott zászló alá!

— **Az első székely vasut** nyomjelzési munkái már Csikmegyében is megkezdettek.

— **A romániaiak által elkövetett határsértések**, foglalások rendezése és a határvarán pontos megállapítása végett Becze Antal csikmegyei alispán mult hó 30-án a határra utazott, hol a Románia részéről kiküldött bizottság várja. Ezen bizottság lényegesebb feladatát a románok által Apa, Fehér, Kerekbükk stb. havasokból elfoglalt területek rendezése képezi, s mi valóban ohajtjuk, hogy az eddigi torzalkodások és a határ mentén előfordult nagyobb mérvű megkárosítások véget érjenek.

— **Ismét veszélyben forgott Kézdi-Vásárhely városa** mult péntekre virradólag. A piac nyugoti oldalán elterülő keskeny, faépületekkel zsúfolt utcák egyikében tűz ütött ki, melyet azonban sikerült gyorsan elfojtani. A tűz gonosz kéz műve, mert a meggyült épület fedele alatt a földön megtalálták azt az égő taplódarabot, melynek az épületet lángba kellett volna borítani. Az ismeretlen gonosztevő a taplót egy leszakított plakátpapírosba takarva dugta fel a zsindefedél alá; szerencsére csak egy zsindef gyúlt meg tőle, azt meg azonnal észrevették s így nem lett nagyobb veszély belőle. Még az nap este 8¹/₂ órakor ismét megvilágosodott a láthatár. Ezuttal a város délkeleti oldalán ütött ki a tűz; két kazal szalma esett rövid idő alatt a lángok martalékává. Tehát egy hét lefolyása alatt ez a harmadik tüzeset, mely végveszéllyel fenyegette városunkat. Tekintetbe véve a körülményeket, nem odázhatjuk el magunktól azon sokak által táplált gyanut, hogy a jeleni gyakori tüzesetek szándékos gyújtogatások voltak. Ajánljuk tehát polgártársainknak, hogy a lehető övrendszabályokat tegyék meg, mert az elővigyázat sohasem árt. Gondosan őriztessék gazdasági épületeiket; a gyuananyagok, u. m.: takarmány-féléknek az épületek közül való eltávolítására ne várjanak hatósági intézkedést, hanem tegyék meg önként saját biztonságuk érdekében. Ajánljuk a hatóságnak, hogy városnegyedenként polgári őrségeket szervezzon, mely éber szemmel őrökadjék éjjelenként a vagyonbiztonság felett. Az idegen munkásoknak, cselédeknek szigorúan tiltassék meg, hogy 9 órán túl az utcákon kóboroljanak, a rendőri őrzarat minden gyanus egyént kísérjen figyelemmel, a most alakult önkéntes tűzoltó-egylet tartson minden éjjel inspekciót, szóval sohase maradjon a város őrizetlenül. Ne várjunk mi máshonnan segédmet, hanem mi magunk oltalmazzuk magunkat. Az eddigi előjelek eléggé indokolják az elővigyázat szükségességét.

— **Meghívó.** A Rikán belőli honvédegyelet folyó hó 6-án az aradi 13 vértanu emlékére gyászünneplést rendez, mely alkalommal a kantari róm. kath. templomban a hazafias minoritarendiek közreműködése mellett requiem lesz. Ezen kegyeletes ünnepélyre minden lelkes honfit és honleányt tisztelettel meghív a rendező bizottság.

— **Csik-Szeredában** a marhahusnak kilója még mindig 20 kr, noha szakértők számítása szerint, a mostani marha-árak mellett, 12 krajczárért is lehetne vágni. Mészárosaink különben sem nagyon válogatósok: bármilyen sovány marhát megvesznek, csak minél olcsóbban kapják, s így a közönség panasza nagyon is jogos, mert tényleg igen sovány húst igen drága pénzben kell hogy vegyen, mire a t. rendőrkapitány ur figyelmét felhívni kötelességünknek tartjuk. A t. rendőrkapitány urnak joga van a hús árát próba-vágással szabályozni és kötelessége arra felügyelni, hogy a közönség tisztességes, jó húst kapjon. Kérjük tehát szíves és erőlyes intézkedését!

— **Jótekonyczélú műkedvelői előadás.** A gyóditrói műkedvelő szintársulat által az idény megnyitását az iskola-épület disztermében vasárnap, október 3-án, adatik: „Szeget szeggel“ című 1. felv. vígjáték. Színelőadás után táncszivigalom.

— **A Janszky-ügy utójátéka.** Hogy a közös hadsereg köreiben mennyire respektálják

alkotmányunkat, eléggé szomorúan jellemzi a napokban Pécs városában történt eset, mely országserzte a legnagyobb felháborodást keltette. Valami Christen nevű hadnagy egy társaságban, a Janszky-ügy kerülven szóba, oly nyilatkozatot tett, mely a magyar nemzetnek pökhendi, durva megsértése volt. Herbert János közös hadseregbeli tartalékos hadnagy, Pécs város aljegyzője, értesülvön erről, elhatározta, hogy a legelső alkalommal provokálni fogja Christent a magyar nemzet megsértéséért. Ez alkalom jun. 10-én csakugyan eljött. Midőn egy pécsi sörházban este Herbert János annál az asztalnál, melynél Christen hadnagy több polgár társaságában szintén helyet foglalt, úgy nyilatkozott, hogy Janszky eljárása vagy könnyelműség, vagy ostoba tüntetés a magyarság ellen és mindeki, a ki Magyarországból el, magyar kenyeret eszik és mégis becsmerli a magyarokat, megérdemli, hogy kutyakorbáccsal hajtsák ki az országból. Christen hadnagy azonban a helyett, hogy e provokáció folytán kihívta volna Herbertet, jelentést tett ellene, hogy nyilvános helyen egy tábornok ellen becsületsértő kifejezést használt. Az ügy a katonai becsületbírószág elé került, mely Herbertet vád alá helyezte. Herbert hiába hivatkozott hazai törvényeinkre, melyek szerint a tartalékos katona fölött, ha nincs szolgálatban, csupán polgári hatóságok ítéhetnek; hiába tiltakozott a katonai hatóság illetéktelen beavatkozása ellen: a becsületbírószág összeült s Herbert Jánost a tisztí rang elvesztésére ítélte; ez ítéletet pedig a hadügyminiszterium jóváhagyta. Az eset általános megbotráncózást keltett. Herbertre nézve azonban fényes elégtételt képez azon tudat, hogy hazafias kötelességet teljesített, és a tüntetések, melyekben Pécs város lelkes intelligenciája részesíti.

— **Egy gazember élettörténete.** Manapság nem szokatlan dolog, hogy a nagy gazemberek élettörténetét megírják. Hogy mulasztatnók el mi is kézdizentléki Pászka Mózes uram viselt dolgairól a kezünkön levő hiteles adatok alapján megemlékezni? Azt hisszük, hogy Cartouche vagy Róza Sándor szellemei nem fognak ránk nehezteni, ha ez ismeretlen nevet kiemelve a homályból, tünepélyesen a nagy gonosztevők díszes sorába iktatjuk. Pászka Mózes uram az 1815. évben látott napvilágot. Ifjú éveiről mitsem tud a büntető igazságszolgáltatás, hanem azért igen valószínű, hogy míg későbbi életpályájára tapasztalatait megszerezte, követhetett el egy s más törvénysértés cselekményt. Nyilvános működését az 1839. évben kezdte meg. Templomot vert fel s azonkívül lopott, miért az akkori törvényszék „3 évi rab-ságra és ángáriánként 25 pálczautésre“ ítélte. Becsületesen kiszenvette a büntetést. — Mint katona a 31-ik serezednél szolgálván, onnan megszökött, de nonsokára elfogattott s 1850. október 21-én a katonai törvényszék által az akkori szokások szerint 3-szori vesszőfúttásra ítéltetett. (Háromszáz katona által képezett sorfal között, a katonák folytonos vesszőcsapásai közben, 3-szor fel és ugyanannyiszor lemenni.) Az 1851. május 1. szökésért ismét 6-szori (fel és le) vesszőfúttást kellett szenvednie. Kiállotta ezt is akkuratósan. — Az 1854. évben ismét lopott és megszökött, miért a katonai törvényszék 50 botütésre ítélte. Kutyába sem vette az egészét. — Még azon évben ismét a törvény előtt állt s 1854. július 19-én betöréses lopásért 10-szer fel és 10-szer le kellett vesszőt futnia. — A 6000 vesszőcsapás már egy kissé megviselte, azonban lassanként kiheverte a bajt, és már 1856. május 10-én oly helyzetben volt, hogy szökésért ráért 40 botütésnyi bagatell büntetést könnyű szerrel kiállhatott. — Két év mulva emberünket ismét a vádlottak padján látjuk s 1858. május 29-én szökésért és lopásért 10 évi súlyos bilincses börtönre ítéltetik. Ez már több volt, mint a mennyi a jó Pászka Mózes békével elviselhetett, s egy sötét éjszakán bucsut mondott börtönének; de nem sokáig élvezhette a szabadság isteni gyönyöreit, mert elfogattott s az 1860-ik évben 20 évi rendbeli szökés- és rablójlikosságért 20 évi nehéz börtönbüntetésre s a hadseregből való kicsapásra lett ítélve. Kiállotta büntetését s alig szabadult meg börtönéből, hamarosan szolgálatot okot rá, hogy a büntető igazságszolgáltatás ismét egy episoddal toldja meg élettörténetét. A kézdizásárhelyi kir. törvényszék az 1879. évben tolvajság büntetéséért 6 évi, hetenkint egy napi magánfogsággal súlyosított börtönre ítélte. Pászka uram Szamos-Ujvárra került s ott ki is állta büntetését. Elbocsátották s ő vidám, könnyű szívvvel indult édes otthona

felé. Miklósvárig nagyon erőnyesen tartotta magát, de itt már nem tudta tovább kiállani. Egy éjszaka felverte a róm. kath. templomot, rajta vesztett s elfogták. Ő azt állítja, hogy bűneiért imádkozni ment a templomba, de nem hiszik el neki a nagyajtai járásbírószág megindította a vizsgálatot. Szegény Pászka jelenleg 71 éves s valószínűleg sohasem fogja többé megláthatni az Isten napját, mint szabad ember. — Összegezve a dolgot, kitűnik, hogy Pászka Mózes uram életének 71 éve alatt 11 ezer 515 pálczaut- és botütést szenvedett és 39 évi börtönre lett összesen elítélve, melyből azonban csak 31 évet állott ki. Szegény Pászka Mózes!

„Megárt“ címűmel egy kis egészséggtani káté jelent meg Singer és Wolfner kiadásában Budapesten, ugyanazon fiatal, törekvő czégnél, melynek „Nem illik“ című kiadványa oly páratlan sikert aratott, amennyiben alig néhány hét alatt kilencz kiadást ért. Meg vagyunk róla győződve, hogy a „Megárt“ című könyvecske még nagyobb tért fog hódítani, mint elődje. Kíváncsok is, hogy szélében elterjedjen a művelt magyar közönség valamennyi rétegében; mert míg a „Nem illik“ különféle társadalmi felszágsegekre figyelmeztet, a melynek elkövetése hibaszamba megy, addig a „Megárt“ az egészség-gal foglalkozik, ezen legdrágább kincsünkkel amelynek tudatlanságból eredő elhanyagolása már valóságos bűn mimagunk, a hozzánk tartozók s az egész társadalom ellen. A „Megárt“ ugyanolyan alakban és beosztással jelent meg, mint a „Nem illik“, és ára szintén csak 50 krajczár. Melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe s ismételjük, hogy a társasági érintkezés codexének el nem olvasása csakugyan nem illik, de az egészséggtani kis kátét meg nem venni — nemcsak a mai kolerás világban, hanem mindenkorra — megárt.

A „Kereskedelmi tudományok“ közérdekű ismeretterjesztő és Zachár Gyula tanár szerkesztésében Budapesten (II. ker. Albrecht-ut 8 sz.) megjelenő folyóirat II. füzetét vetjük. E füzet fokozódott érdeklődést kelt még a laikus szemlélőben is s programjához híven 3 ívből áll, melyek elseje folytatólag a könyvvezetést tanítja, második a váltót ismerteti, harmadika pedig, mint „Keresk. és pénzügyi szemle“, közérdekű szakdolgozatokkal foglalkozik. A könyvvezetést illető rész a leltár felvétele körüli eljárásról, a cselekvő és szenvedő váltókról, a leltárkönyvek külalakjáról, a mérleg fogalma, alapja és alakjáról, valamint a leltár és vagyonmérleg zárlatáról és az approximatio mérlegről tárgyal; míg a váltó-ismeirekben a váltó lényeges és szokásszerű kellékei és azok jogi hatálya, valamint a különféle képen elnevezett váltók, azok lejárat ideje és ennek kiszámításai vannak ismertetve. Mindkét részben a gyakorlati szokások a fennálló törvényekkel oly összhangzólag vannak előadva, hogy ez irányban e szakismeretek magánaton is elsajátíthatók. A folyóirat melléklapjában Dr. Boeskor Károly és Dr. Göz József értekeznek; valamint az üzleti levéltár újabb kezelése és a nyerevény-osztalékos takarékbetétek vannak ismertetve.

Köszönetnyilvánítás.

Kedves emlékü jó anyám halála és temetése alkalmával a résztvett oly meghatározó és oly széles körben irányult felénk, hogy a vesztetés fájalmát hathatósan enyhítette. Mivel úgy az egyeseknek, mint testületeknek e lekötőlező szíveségnek nagyon is méltánalom, nem tehetem, hogy mindnyájuknak itt a nyilvánosság terén köszönetemet ne nyilvánítsam.

Kézdi-Vásárhely, 1886. okt. 1.

Nagy Dönesné Sebesi Róza.

KÖZGAZDASÁG.

Gyümölcskiállítás.

A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat segélyező egyesület folyó 1886. évi október hó 9- és 10-én a Laurenczy János nagytermében gyümölcskiállítást rendez.

Az eszmét Orel Máté ügyvéd ur, az egyesület megalapítója és fáradhatlan elnöke, penditette meg.

Tervezete

a szegény tanulókat segélyező gyergyószentmiklósi egyesület által rendezendő gyümölcskiállításnak.

1. A kiállítás tárgyai: a fennebbi egyesület tagjai és más gyermekbarátok által az egyesületnek adományozott gyümölcs, gyümölcsbeli készítményes és esetleg más tárgyak is.

2. Irt tárgyak az 1886. évi október hó 9- és 10-én Gyergyó-Szentmiklóson a Laurenczy

János nagytermében lesznek kiállítva és tiz krajczár bementi díjnak lefizetése mellett mindenki által megtekinthetők lesznek.

3.

A kiállítás az említett helyiségben 1886. évi október 10-én esti 8 órakor kezdetét vevő tánczestélyvel záratik be, melyen a kiállított tárgyak egy része a résztvevők között kisorsolás útján kiosztatik, más része pedig elárvereztetik.

4.

A tánczestély belépti díja személyenkint 60 kr, családjegy 1 frt 50 kbrban állapittatik meg; minden belépti jeggyel egy sorsjegy is adatik, mellőztetvön külön a sorsjegyek árulása.

5.

A gyümölcstenyésztlökhöz intézendő felhívás szerkesztésével, a kiállítás kihirdetésével és rendezésével, valamint a kiállítandó tárgyak átvételével, rendezésével, jelzésével, felügyeletével, kisorsolásával és kiosztásával az egyesületi elnökség bizatik meg; ellenben a tánczestély rendezésére, vezetésére, továbbá a kiállítási és tánczestélyi belépti díjaknak, valamint az elárverezett tárgyak vételárának kezelésére külön bizottság választatik.

Felhívás

a szegény tanulókat segélyező gyergyószentmiklósi egyesület igen tisztelt tagjaihoz s minden gyergyószentmiklósi és más gyermekbaráthoz.

A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat segélyező egyesület a folyó 1886. évi október hó 9- és 10-én a Laurenczy János helybeli nagytermében kiállítást rendez, melyen különösen gyümölcs és gyümölcsbeli készítmények, de azonkívül gyermekbarátok által adományozott más alkalmi tárgyak is kiállítatnak.

Az adományozott gyümölcs és más tárgyak a kiállítást követő tánczestély alkalmával részt a megjelenők között kisorsolhatnak, részint pedig elárvereztetnek.

Tekintettel a gyergyószentmiklósi lakosság nagy részének jelenlegi szegénységére, a vagyonosabb osztálybeli gyermekbarátokhoz és különösen a jószívű hölgyekhez azon kérelemmel járunk, hogy az általános műveltség emelése és emellett a gyümölcstenyésztes előmozdítása végett néhány félé, legalább 5—6 példányt a saját természetű gyümölcsből vagy bármilyen más alkalmas tárgyat adományozni és az adományt folyó évi október hó 7-én vagy 8-án saját nevének s lehetőleg a küldött gyümölcs nevének egy melléklendő jegyzeten leendő kltüntetése mellett tiszteletjesen alóírtaknak elküldeni sziveskedjenek.

A szegény tanulókat segélyező egyesület nevében:

Orel Máté, elnök.

Orel Dezső, jegyző.

Az erdélyi gazdasági egylet elnöksége Kolozsvárt levél útján lett megtalálva és felkérve a szegény tanulókat segélyező egyesület elnöksége által a kiállításon való részvételre, a melyet a gazdasági egylet szakosztálya 1886. évi szeptember hó 1-én tartott gyűlésen egyhangulag magáévá tett, és a részvételt több fajta gyümölcs kiállítása által 1270—1886. számú átiratában id. Bodor Pál elnök s Gamauf Vilmos titkár a kiállítást rendező elnökséggel tudatta. A kiállítás sikerét, mire kílátásunk is van, nagyban fogja emelni az erdélyi gazdasági egylet pártolása.

A kiállítást bezárólag rendezendő tánczestély elnöke Tiltscher Edéné urnő egyesületi elnök lesz.

A kiállításon a bizottság működése következőkép van beosztva: 9-én délelőtt bizottsági tagok: Merza Kristófné, Kritsa Klára, pénztárnok Orel Dezső; délután: Lázár Zakariásné, Czárán Berta, pénztárnok Kálmán István. 10-én délelőtt: Ferenczy Györgyné, Orel Máténé, pénztárnok Havas Jakab; délután: Kálmán Istvánné, Lázár Hedvig, pénztárnok Kritsa Konrád.

A kiállítás 9-én reggel 9 órakor nyílik meg és tart esti 8 óráig, vasárnap 10-én szintén 9-ór nyílik meg és este 8 óráig, a tánczestély kezdetéig tart.

A kiállítás sikere biztos; kiállítók már eddig is szép számmal jelentkeztek úgy gyümölcscsel, mint egyéb tárgyakkal.

Felölös szerkesztők:

Ilfj. Dobay János.

Sprencz György.

Kiadó tulajdonos: Szabó Albert.

